

Tisztelt „Autótechnika” Olvasó!

A szakmai lap 2013/10. számának 74–75. oldalán kettő névtelen levél jelent meg, melyek mindegyike a gépjárműágazatban tarthatatlanná vált feketegazdaságot célozta meg, kellő érzelmi ráhangoltsággal, de némi bizonytalanságot kifejező visszafogottsággal. Őszinte örömünkre szolgál, hogy a probléma júliusi médiamegjelenésétől számítva (Gémosz-NGM Együttműködési Megállapodás aláírása) az érintettek várakozásai ismét felerősödtek, egyben „nyíltan” vállalják véleményüket, javaslataikat, olykor „több száz hivatalos autószervezetben dolgozó kolléga” nevében is, ami valljuk be, igen figyelemre méltó megerősítése érveiknek.

Tekintsünk el a több helyütt kissé pontatlan, de markáns kinyilatkoztatásoktól, és kizárólag a feltétlen jó szándékot lássuk meg, valamint értékeljük igen tiszteletre méltónak az érdemi tenni akarás megnyilvánulását. Azt azonban sajnáljuk, hogy maguk a névtelen levél címzettjei nem egyértelműen azonosíthatók, ám ebbéli tanácstalanságunkban segítségünkre van a „Tisztelt Levélíróknak” című keretes írás tartalma, melyet külön megköszönünk aláíróinak. Köszönjük a Főszerkesztő Úr nyitottságát, mely jelen írás megjelenését lehetővé tette a lapban.

Egy lényeges kérdés mellett azonban semmiképpen sem szabad elsiklanunk, ezért emeljük ki a hosszabbik levél strófiái közül azt a központi gondolatot, amely semmilyen formában nem szolgálja a probléma megoldását, nevezetesen a márkakereskedések és a függetlenek szembe állítását. Azt véljük hinni, hogy a cikkíró valamilyen egyéni rossz tapasztalásán, esetleg a helyzet félreértésén alapul az igen hosszasan fejtegetett gondolatkör a márkakereskedések, mint ellenségek képzavarban. Óva intenénk minden legális-adófizető vállalkozást attól a félreértéstől, hogy „ellenfeleink” a kapukon belül vannak, ott legfeljebb a konkurencia tartózkodik.

Nem kívánjuk senki álláspontját, valóságos tapasztalatait kétségbe vonni, de azt szeretnénk kérésként megfogalmazni minden magát felelősségteljes, szakmai közéleti szereplőnek valló egyén és szervezet felé, hogy az érzelmi (szak)politizálás a valós céloktól térítheti el az eredeti szándékot, illetve több kárt okozhat, mint amennyi megoldást. Ám azt se tévesszük szem elől, hogy az egyéni sérelmek sem akadályozhatják az ágazat problémáinak orvoslását, ezért minden valós vagy vélt sérelmet helyezzünk obligón kívülre, minimum ennyivel tartozunk a szakmát gyakorlók tisztességes táborának.

A névtelen levélírók abszolút jó szándékát erősíti meg a levelek végén elhelyezett „Bizalommal” fogalom használata, valamint „A közeli és gyors sikerekben bízva, kívánunk Önöknek jó egészséget és jó munkát!” zárószó, amit jó szándékkal és köszönettel magunkra is érthetünk, bár a „közeli és gyors” kitétel mellé szükségesnek látjuk a Szakmai Közvélemény némi türelmét is kérni.

Tisztelt Szakmai Közvélemény!

A hazai közfelfogás alapján a gépjármű egy olyan eszköz, melynek használója folyamatos vegzálás és adózás alanya, de a gépjármű, mint veszélyes üzem, jelentéktelennek minősül, ha közúton közlekedő technikai eszközként vesszük figyelembe. Ez a szemlélet juttatta oda a gépjárművel foglalkozó vállalkozásokat, hogy ma már elsődleges küzdelmük nem egymással, mint természetes piaci konkurenciával folyik, hanem egy „láthatatlan” vetélytárral, a feketegazdasággal. Kellő önkritikával azonban azt is el kell ismernünk, hogy a szakma több szempontból maga is hozzájárult a mai helyzet kialakulásához.

A feketegazdaság fogalma alatt a magán-személyek által végzett gazdasági jellegű, üzletszerűen folytatott tevékenységeket értjük, és nem a vállalkozások kapuin belüli szabálytalan folyamatokat. A legális-adófizető piaci szereplők között a szürkegazdaság fogalmával kell szembesülni, melynek számtalan „árnyalata” fordulhat elő.

Értjük és akceptáljuk azon jogos kifogásokat, hogy a NAV miért a legális-adófizető vállalkozásokat üldözi rendszeresen és hagyja teljesen figyelmen kívül a fentebb definiált közeget. Azért, mert az számára láthatatlan, fogalmilag nem létező, egyébiránt a politika számára komoly választóközeget is jelent a magánszemélyek nagy tömege (jogilag: természetes személy). Ezért és még számos

egyéb ok miatt nagyon nehéz ebben a problémakörben előrejutni.

A közelmúltban – kb. 10–15 év után – először adódott olyan helyzet, mely lehetőséget teremt 2014 év elejétől kezdődően, hogy lényeges szemléletváltás következék be a politikai, jogalkotói, jogalkalmazói területen. A folyamat október–november hónapban elkezdődött, de botor ki azt gondolja, várja el, hogy napokon belül ennek kézzelfogható eredménye legyen.

A névtelen levelek többsége kifogásolja a NAV fellépését, mely alapvetően a szerzői jogi területre koncentrált, miután az adatbázis-forgalmazók megelégteltek a piacon fellelhető feltört és hamis szoftverek miatti forgalomcsökkenést. Lehet ezt kifogásolni, de azt alapvetően mindenkinek el kell fogadnia, hogy a szerzői jogsérelmek lopásnak minősülnek. Természetesen vitatjuk az eljárások lényegi elemeit, a módszerét, de az alapvető célját megkérdőjelezni nehezen lehet. Az egy lényeges kérdés: miért nem lehetnek e technikai, technológiai adatbázisok olcsóbbak és ezáltal minden piaci szereplő számára könnyebben elérhetőek?

Azt nyomatékosan kijelentjük, hogy az adatbázisok terén előforduló NAV-ellenőrzések mögött nem a szakági érdekvédelmi szervezetek állnak, hanem az e célra létrehozott JAF. Azt a vádat a szakági szervezetek nevében vissza kell utasítanunk, hogy ezen ellenőrzések szorgalmazói lennének, azt azonban ismételtelen ki kell emelnünk, hogy a szerzői jogvédelem megsértését természetesen el-lenezzük, megengedhetetlenek tartjuk.

Kérjük annak elfogadását is, hogy Isten sem egy nap alatt teremtette a világot, így a szakági szervezetek összessége sem képes a közös fellépés jogi kereteinek kialakítását követő egy hónapon belül látványos eredmények felmutatására. De legalább egységesek lettünk, az eddigi tagolt és szét-szórt érdekvédelem egy pályára terelődött,

